

која ти људи имају. Дискриминација је свако неоправдано прављење разлике или неједнако поступање или пропуштање поступања према другим лицима зато што су припадници друге расе, имају другачију боју коже, имају другачија политичка или друга уверења, говоре други језик, другог су имовног стања, друштвеног порекла, културе, старости, националне припадности, вероисповести.

Дискриминацију можемо поделити на седам облика: непосредну дискриминацију, посредну дискриминацију, повреду начела једнаких права и обавеза, позивање на одговорност, удруживање ради вршења дискриминације, говор мржње и узнемиравање и понижавајуће поступање.

1. Непосредна дискриминација постоји ако се лице или група лица, због његовог, односно њиховог личног својства, у истој или сличној ситуацији, било којим актом, радњом или пропуштањем, стављају или су стављени у неповољнији положај или би могли бити стављени у неповољнији положај.

2. Посредна дискриминација постоји ако се лице или група лица, због његовог односно њиховог личног својства, ставља у неповољнији положај актом, радњом или пропуштањем које је привидно засновано на начелу једнакости и забране дискриминације, осим ако је то оправдано законитим циљем, а средстава за постизање тог циља су примерена и нужна.

3. Повреда начела једнаких права и обавеза, као облик дискриминације постоји ако се лицу или групи лица због његовог односно њиховог личног својства, неоправдано ускраћују права и слободе или намећу обавезе које се у истој или сличној ситуацији не ускраћују или не намећу другом лицу или групи лица, ако су циљ или последице предузетих мера неоправдани, као и ако не постоји сразмера између предузетих мера и циља који се овим мерама остварују.

4. Забрана позивања на одговорност јесте облик дискриминације који постоји ако се према лицу или групи лица неоправдано поступа лошије него што се поступа или би се поступало према другима, искључиво или углавном због тога што су тражили, односно намеравају да траже заштиту од дискриминације или због тога што су понудили или намеравају да понуде доказе о дискриминаторском поступању.

5. Удруживање ради вршења дискриминације, односно деловање организације или група усмерено на кршење уставом, правилима међународног права и законом зајамчених слобода и права или на изазивање националне, расне, верске и друге мржње, раздора или нетрпељивости.

6. Говор мржње је облик дискриминације под којим се подразумева изражавање идеја, информација и мишљења којима се подстиче дискриминација, мржња или насиље против лица или групе лица због њиховог личног својства у јавним гласилима и другим публикацијама, на скуповима и местима доступним јавности, исписивањем и приказивањем порука и симбола мржње и на други начин, који је као такав забрањен.

7. Узнемиравање и понижавајуће поступање у случајевима када оно има за циљ или представља повреду достојанства лица или групе лица на основу њиховог личног својства, а нарочито ако се тиме ствара страх или непријатељско, понижавајуће и увредљиво окружење.

Ових седам облика дискриминације спадају у тзв. општу дискриминацију, што значи да прављење разлике врши било које лице (особа која врши дискриминаторске радње може бити било која особа), а дискриминацијом је угрожено било које лице (особе које су дискриминисане не припадају тачно одређеним угроженим групама).

Посебна дискриминација постоји када је субјекат који врши разлику тачно одређен, када се у тачно одређеној области живота врши разлика или када се разлика врши према одређеној групи људи. У том смислу, издвајају се следећи случајеви посебне дискриминације:

1. дискриминација пред органима власти – када службено лице прави дискриминаторске разлике;

2. дискриминација у области рада;

3. дискриминација у области пружања јавних услуга (нпр. одбијање пружање лекарске помоћи) и коришћењу јавних објеката и површина (нпр. забрана уласка у парк деце друге расе);

4. верска дискриминација;